

[Arentoft]

våger tager både mus, fasanekyllinger og agerhønsekyllinger, sågar harekillinger. Noget af det værste for fuglevildt – i det hele taget fugle, også sangfugle – er rovfugle. De er bange for, om jeg så må sige, luftangreb, og de søger væk, hvorimod andefugle, hvis de f.eks. ser en ræv på kanten af søen, bare svømmer ud på søen; dér ligger de ude og ligefrem griner ad ræven. Der er altså stor forskel på rovvildt.

Efter lovforslagets udformning er det altså noget, man kan søge landbrugsministeriet om, og så påhviler det amtskommuner og kommuner. Det er så indviklet, at det ikke er til at finde ud af for almindelige hvide mennesker.

En anden ting, jeg gerne vil pege på, er vildtbiologisk station, dens indsats og dens værdi. Der er jo en enorm ekspertise i vildtbiologisk station netop på vildtområdet. Men var det ikke bedre, om man pålagde vildtbiologisk station at foretage nogle undersøgelser vedrørende anvendelsen af pesticiderne f.eks., dvs. sprøjtemidlerne? Hele vores landbrug er jo intensiveret ganske enormt; det er selvfølgelig udmærket, men det er en af de væsentlige årsager til vildttilbagegangen. Derfor synes jeg, det er urimeligt, at man ikke får lavet sådanne undersøgelser, men at man bliver ved med at skyde jægerne disse ting i skoene.

Undersøgelser af de reelle årsager til vildttilbagegangen vil også afsløre, at terrænløb og kondiløb og naturelskere, der går tur i skoven med løsgående hunde, har en stor negativ virkning på vildtbestanden, især når det foregår i yngletiden. Her er jeg inde på begrebet »de grønne«. Det er i grunden et dårligt udtryk, for jægerne føler sig i høj grad også som »grønne«. Men kondiløbere f.eks. er både »blå« og »røde« og »hvide« og »grønne« og »gule« og har mange andre farver, så i virkeligheden burde man ikke kalde dem »de grønne«, men »de brogede«. De har sandelig også et ansvar. Det er unfair at lægge ansvaret for alle naturens onder over på jægerne.

Om lovforslaget kan jeg sammenfattende sige, at desværre er det politiske sat over det saglige. Det eneste positive, man kan sige, er, som hr. Knud Østergaard var inde på, at der står i betænkningen:

»Landbrugsministeren har i samråd tilkendegivet, at loven vil blive taget op til revisi-

on, såfremt administrationen af loven i den nu foreslåede udformning måtte vise sig at volde problemer.«

Det kalder jeg en indrømmelse fra en minister, der lægger et lovforslag frem for Folketinget til vedtagelse, at han i tillægsbetænkningen må indrømme, at det er noget makværk, og at han er klar til når som helst at rette denne lov. Det må være ubehageligt at være minister i den situation.

Svend Heiselberg (V):

Vi skal ikke fra venstre sinke debatten ret meget. Vi har sagt, hvad vi mener om dette lovforslag. Vi beklager, at det for landbrugsministeren har været så meget om at gøre, at der skulle laves et forlig med SF, at man ikke har kunnet tage hensyn til det saglige. Nu får vi altså en dårlig jagtlov, men landbrugsministeren kan selvfølgelig trøste sig med, at han opnåede at få et forlig med SF. Det går som sagt – som vi også før har givet udtryk for – ud over de økonomisk ringere stillede, dem, der ikke har råd til at leje en dyr jagt, dem, der tidligere havde mulighed for inden for 300 m at komme gratis på jagt. Den mulighed bliver nu frataget dem. Men det er åbenbart den politik, som socialdemokratiet og SF ønsker.

Landbrugsministeren (Bjørn Westh):

Jeg skal ikke som hr. Arentoft prøve at drage nogle paralleller mellem forsvarslovene og jagtlovene. Jeg tror, den jagtlov, jeg foreslår nu, tager et rimeligt hensyn til god jægerskik, men også tager et større hensyn til vadefuglene, end man tidligere har gjort, og det har jeg fundet rimeligt.

I mine bemærkninger om, at vi vil kigge på loven, hvis nogle af bestemmelserne viser sig uhensigtsmæssige, ligger ikke andet, end at det er der nogle der har påstået. Hvis der er nogen, der kan påvise – efter at loven er trådt i kraft – at der er noget uhensigtsmæssigt i den, så kan vi drøfte det. Men jeg tror ikke, det vil være tilfældet. Jeg tror, vi får en god og fremsynet jagtlov, der tager et større hensyn til vadefuglene, end vi tidligere har gjort, og som stadig ligger inden for det, man kalder god jægerskik.

Hermed sluttede forhandlingen.